

**โครงการการประชุมวิชาการทางบริหารธุรกิจ
และศิลปศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ 2**

เรื่อง “การเสนอผลงานประชุมวิชาการ”

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2559
ณ ศูนย์ประชุมแสดงสินค้านานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่

Business Administration and Liberal Arts
OF RMUTL

 THE 2ND CONFERENCE
Business Administration and Liberal Arts
OF RMUTL
2016

คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ที่ ๑๗๖๖/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายใน งานประชุมวิชาการ
คณะกรรมการธุรกิจและศิลปศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ ๒

เพื่อให้การดำเนินงานงานประชุมวิชาการคณะกรรมการธุรกิจและศิลปศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (Proceeding) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสมและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จึงแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในเพื่อตรวจพิจารณาผลงาน ดังนี้

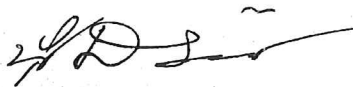
๑. ศาสตราจารย์มนัส	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒. รองศาสตราจารย์สมเดช	มุงเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๓. รองศาสตราจารย์ป้าจรรย์	ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
๔. รองศาสตราจารย์ธเนศ	ศรีวิชัยลำพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๕. รองศาสตราจารย์ธีรภัทร	วรรณฤมล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๖. รองศาสตราจารย์จำเนียร	บุญมาก	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๗. รองศาสตราจารย์อารีย์	เชื้อเมืองพาน	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๘. รองศาสตราจารย์อภิรักษ์	จินตะณี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๙. รองศาสตราจารย์อรัญญา	ดุษฎีภรณ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๐. รองศาสตราจารย์พรหทัย	ต๋อมจิตานนท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรรัตน์	ท้าวรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญทวารณ	วิงวอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัชศักดิ์	สมยานะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิ่งดาว	จินดาเทวิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงลักษณ์	เรืองวิทยากรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทริกา	มณีพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์	อินตะขัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนิศา	รัชเวทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันตกุล	อินทรผดุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัดพงศ์	อวิโรธนานนท์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยยศ	สัมฤทธิ์สกุล	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อายุส	หมู่เย็น	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชาภพ	พันธุ์แพ	มหาวิทยาลัยพายัพ
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษณิศา	เดชเถกิง	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิวีวรรณ	บุญอนนท์	มหาวิทยาลัยกำแพงเพชร
๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสรี	ปานขาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานฉัตร	อาการักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา	ยีนยง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชร	บุคสีทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประยูทธ...

๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประยูทธ	วรรณอุดม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จตุรภัทร	วงศ์สิริสถาพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรวีร์	ชัยอมรไพศาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลทิพย์	คำใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลณัฐ	พลวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษยากร	ตีระพุดติกุลชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นวพร	ประสมทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิรา	เหล่าบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อิราวัฒน์	ชมระกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา	สุระ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลลภ	บัวชุม	มหาวิทยาลัยรังสิต
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์	พวงยามณี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
๔๒. นายวรวิทย์	เลาหะเมธานี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๓. นายรัฐนนท์	พงศวิริทธิ์ธร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๔. นางสาวลัดดา	ปิ่นตา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๕. นายตะวัน	วาทกิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๖. นางสาวเทียน	เลรามัญ	มหาวิทยาลัยพายัพ
๔๗. นางสาวรุติกุล	ไชยวรรณ	มหาวิทยาลัยพายัพ
๔๘. นางสาวปิยวรรณ	สิริประเสริฐศิลป์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๔๙. นางสาวกัญญาพัสรีย์	กลุ่มธงเจริญ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๕๐. นางสุภาวดี	ขุนทองจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๕๑. นางสาวจวีร์	วิชิตรนบดี	มหาวิทยาลัยพายัพ
๕๒. นายนพดล	พันธุ์พานิช	มหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น
๕๓. นายอุเทน	เลาน้ำทา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
๕๔. นายวรรณโณ	ฟองสุวรรณ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง
๕๕. นางสาวกาญจนา	สุระ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๕๖. นางสาวพรณิภา	เกสัชพิพัฒน์กุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๕๗. นายนิติศักดิ์	เจริญรูป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๕๘. นางวีรวรรณ	เจริญรูป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๕๙. นางณภัทร	ทิพย์ศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๖๐. นางสาวอัจฉราพร	แปลงมาลัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ความต้องการเงินส่วนบุคคลเพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืม กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

Demand for Personal Money for Spending Plan of Nursing Students Borrow Student Loan

เหมวลา เชิดชูพันธ์เสรี* และ ธีระวัฒน์ จันทิก

Hemvala Chirdchupunseree* and Thirawat Chantuk

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Public and Private Management Faculty of Management Science Silpakorn University

*Corresponding author E-mail: hemvala@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความต้องการเงินส่วนบุคคล ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยนักศึกษาทั้งหมดได้รับเงินค่าครองชีพของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งรายได้จากผู้ปกครอง และทุนการศึกษาอื่นๆ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการออมเงิน และมีรายรับไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแต่ละเดือนในด้านต่างๆได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายด้านสินค้าฟุ่มเฟือย ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิงและพักผ่อน ในด้านความต้องการเงินซึ่งในการศึกษานี้เป็นเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income : DI) ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน ได้ค่าสมการทำนายคือเมื่อจำนวนของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น 1 คน จะมีผลเพิ่มเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง 61.407 บาท ($R^2=0.8932$)

คำสำคัญ: ความต้องการเงินส่วนบุคคล, การวางแผนการใช้จ่ายเงิน, กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

Abstract

The purpose of this research is study demand for personal money of nursing students borrow student loan in a private university for spending plan. Two hundred population were specific sampling in 1st-4th year nursing students of private university. Data collection used a questionnaire and using Program and Simple linear Regression Analysis. The statistical analysis was frequency, percentage and mean.

The results showed that most of nursing students are female. All of students were received the living of funds for educational loans as well as income from parents and other scholarships. Many students who have no savings and income is not sufficient to cost. In addition, the students are spending money each month on various aspects including the expenses in daily life, the personal expenses, luxury goods, education and the entertainment. The demand for money in personal finance education, which is leading to real disposable income of nursing students at the private university. The predictive value is the number of students increased one person will have more money to spend on personal real 61.407 baht ($R^2=0.8932$).

Keywords : Demand for personal money, Spending plan, Student loan

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยเผชิญกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มียุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ "สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง" ดังนั้นในการพัฒนาประเทศจึงเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้กรอบแนวคิดการพัฒนา

ประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 นี้ คงยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี "คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา" มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติขงเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) เงิน (Money) เป็นสิ่งที่มีการยอมรับทั่วไปในการชำระสินค้าหรือบริการ เงินทำหน้าที่พื้นฐาน 3 ประการในทุกระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน เป็นหน่วยวัดมูลค่าและเงินเป็นตัวสะสมมูลค่า จากการที่เงินใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนนี้ ทำให้เงินแตกต่างกันจากรถยนต์ บ้าน หุ่นตุ๊กและหุ่นสามัญ ซึ่งเป็นทรัพย์สินอื่นๆ นอกจากนี้เงินยังเป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่ง (Wealth) และก่อให้เกิดความมั่นคงของชีวิตต่อไปในอนาคต หากมีการวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสมกับรายได้ที่เข้ามาแต่ละบุคคลมีเป้าหมายชีวิตที่แตกต่างกัน

ออกไปหนึ่งในเป้าหมายมักเกี่ยวข้องกับเรื่องเงิน เนื่องจากเงินจัดเป็นเครื่องมือที่ทำให้เป้าหมายอื่นๆ ของบุคคลบรรลุได้ หากมีการวางแผนการเงินที่ดี และมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันหนี้ครัวเรือนไทย มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากภาวะหนี้สินส่วนบุคคลที่เพิ่มสูงขึ้นและการขาดความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดภาวะความไม่เท่าเทียมของรายได้และความยากจนขึ้นทั่วประเทศ จากการศึกษาของ วรเวศม์ สุวรรณธาดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ (2552) พบว่าครัวเรือนต้องเสียค่าใช้จ่ายที่สูง โดยเฉพาะในผู้ที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันการมีงานทำในอนาคต รวมทั้งในนักศึกษา ระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่พบว่าได้ก่อนหนี้สินผ่านกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของภาครัฐเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นความรู้เรื่องทางการเงิน (Financial Literacy) จึงจัดได้ว่าเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตอย่างยิ่ง ซึ่งในประเทศไทยพบว่ายังไม่ได้รับการพัฒนามากเท่าที่ควร โดยเฉพาะในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลซึ่งสามารถช่วยให้การจัดการในด้านการเงินของแต่ละบุคคลเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด และช่วยให้ประสบความสำเร็จในอนาคตอย่างที่ตั้งใจไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินเสมือนเป็นกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีชีวิตที่ดีและมีความสุขในอนาคตข้างหน้า

ผลการวิจัยของสถาบันคีนันแห่งเอเชีย (2558) ซึ่งได้ทำการสำรวจความรู้เรื่องทางการเงินทั่วประเทศ พบว่าประชากร 3 กลุ่มหลักที่มีคะแนนความรู้เรื่องทางการเงินอยู่ในระดับต่ำที่สุด ได้แก่ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มแรงงานที่มีรายได้น้อย และกลุ่มเกษตรกร ทั้งนี้ประชากรกลุ่มเสี่ยงทั้ง 3 กลุ่มมีได้เพียงแค่ขาดความรู้เรื่องทางการเงินเท่านั้น แต่ยังมีขาดทักษะความรู้ เรื่องคณิตศาสตร์พื้นฐานและการคิดอย่างมีตรรกะเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถด้านการบริหารจัดการทางการเงินส่วน

บุคคล และสร้างความตระหนักรู้ทางการเงิน โดยในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีจำนวนประมาณ 12 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 17-18 ของประชากรทั้งหมด นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมถึงนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มากกว่าร้อยละ 40 มีคะแนนความรู้เรื่องทางการเงินอยู่ในระดับต่ำ และประสบปัญหาทางการเงินเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจ นอกจากนี้มีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมทางสังคมที่ส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคนิยมและการเลียนแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายประเภทสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น โทรศัพท์แบบสมาร์ตโฟน เครื่องสำอาง กระเป๋าและของใช้ที่มีราคาแพง ซึ่งในบางกลุ่ม โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยยังนำเงินกู้ยืมทางการศึกษามาใช้ซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยหรือใช้จ่ายโดยไม่ก่อประโยชน์ จนทำให้ไม่สามารถชำระเงินกู้ยืมดังกล่าวได้

พรภัทร อินทรพรพัฒน์, สิริรัตน์ เขมรสุมน และ ผ่องพรรณ ตระยมงคลกุล (2557) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้สินของนักศึกษา พบว่านักศึกษาก่อนหน้านี้สินจากอิทธิพลของรายได้ ค่าครองชีพ หลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือค่าครองชีพ ความคาดหวังในอรรถประโยชน์จากการศึกษา พฤติกรรมแบบบริโภคนิยม ทักษะคิดต่อสภาวะเศรษฐกิจ ความกดดันทางการเงิน รายได้ของครอบครัว ทักษะคิดเชิงบวกต่อการก่อหนี้สิน อำนาจซื้อของนักศึกษาทั้งหมดทรัพย์สิน ปริมาณเงินออม โดยรวมและรายได้ต่อเดือนตามลำดับ จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินและขาดความตระหนักรู้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

แม้ว่าพยาบาลเป็นวิชาชีพที่เมื่อจบการศึกษาและสอบผ่านใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลแล้วจะมีงานทำและมีรายได้ที่ดี โดยจากการสำรวจของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2556) ถึงภาวะการมีงานทำ

ของบัณฑิตจบใหม่ พบว่าวิชาชีพพยาบาล ซึ่งเป็นหนึ่งในอาชีพกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่มีงานทำสูงสุดร้อยละ 100 และเป็นอาชีพที่ได้ค่าตอบแทนต่อเดือนเป็นลำดับที่ 13 รองจากวิชาชีพอื่นๆ โดยได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 17,977.80 บาท แต่กลับพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาทางการเงินเหมือนกับนักศึกษาอื่นๆทั่วไป ทั้งนี้ที่เกิดขึ้นขณะเรียนจากการกู้ยืมเงินรัฐบาลหรือทุนจากหน่วยงานภาคเอกชน รวมถึงมีพฤติกรรมในการใช้จ่ายและการบริโภคของฟุ่มเฟือย เช่นเดียวกับนักศึกษาคณะอื่นๆ นอกจากนี้นักศึกษาพยาบาลยังขาดความรู้ในการจัดการและวางแผนทางการเงิน เนื่องจาก ไม่มีการสอนหรือให้ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการด้านการเงินในหลักสูตรการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาลเลย ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและเสียโอกาสในการวางแผนทางการเงินของตนเองเพื่อให้มีชีวิตที่ดีในอนาคต

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาในเรื่อง “ความต้องการถือเงินส่วนบุคคลเพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” เพื่อศึกษาความต้องการถือเงินของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนที่กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการใช้จ่ายเงินส่วนบุคคล รวมทั้งใช้เป็นแนวทางพัฒนา ส่งเสริมให้ความรู้แก่เยาวชน นิสิตนักศึกษาในการจัดการทางการเงินอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่ตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้า

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการถือเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงิน

คำถามการวิจัย

นักศึกษาพยาบาลกั๊ยมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเอกชน มีความต้องการถือเงินส่วนบุคคลเพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงินเป็นอย่างไร

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเงิน : ความต้องการถือเงิน ของ John Maynard Keynes (1936)

เคนส์ (1936) ให้ความหมายของความต้องการถือเงิน (Demand for Money) ไว้ว่า เงินเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่งที่มีอรรถประโยชน์มากในฐานะที่เป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สุดในบรรดาสินทรัพย์ต่างๆ ดังนั้นในขณะที่ใดขณะหนึ่ง คนเราจึงอาจต้องการถือเงินไว้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นๆ นอกเหนือจากการถือเงินเพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ความต้องการถือเงินของเคนส์แบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (Transaction Demand for Money)

บุคคลทั่วไปจำเป็นต้องถือเงินไว้จำนวนหนึ่งเพื่อใช้จ่ายประจำวัน ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหากสิ่งอื่นอยู่คงที่ ปริมาณเงินโดยเฉลี่ยที่จะต้องถือไว้ใช้จ่ายประจำจะลดลงเมื่อได้รับรายได้เป็นจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อสมมติว่าอัตราการใช้จ่ายรายได้เท่ากันตลอดระยะเวลาของงวดรายได้

2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดไว้ล่วงหน้า (Precautionary Demand for Money)

ความต้องการถือเงินประเภทนี้มีสาเหตุมาจากความไม่แน่นอนของรายได้รายจ่ายในอนาคต ตามทัศนะของเคนส์บุคคลทั่วไปจึงต้องกันเงินไว้จำนวน

หนึ่งเพื่อใช้จ่ายได้ทันทีเมื่อถึงคราวจำเป็น โดยความต้องการถือเงินประเภทนี้ขึ้นอยู่กับรายได้ เพราะหากมีรายได้มากก็สามารถกันเงินไว้ได้มากขึ้น

3. ความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร (Speculative Demand for Money)

ความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไรขึ้นกับอัตราดอกเบี้ย โดยเปลี่ยนแปลงตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย คือ ความต้องการถือเงินจะมีจำนวนน้อยเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง และมีจำนวนมากเมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ตามทัศนะของเคนส์ความไม่แน่นอนของอัตราดอกเบี้ยในอนาคตคือสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความต้องการถือเงินประเภทนี้

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ความต้องการถือเงินซึ่งหมายถึง เงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI) โดยนำทฤษฎีการเงินของเคนส์ : ความต้องการถือเงิน (John Maynard Keynes) (1936) มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาในด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันในการบริโภค และภาษีสังคมในด้านต่างๆ ได้แก่ เทคโนโลยี แฟชั่นและการท่องเที่ยว ของนักศึกษาพยาบาลกั๊ยมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชน

ขอบเขตด้านประชากร

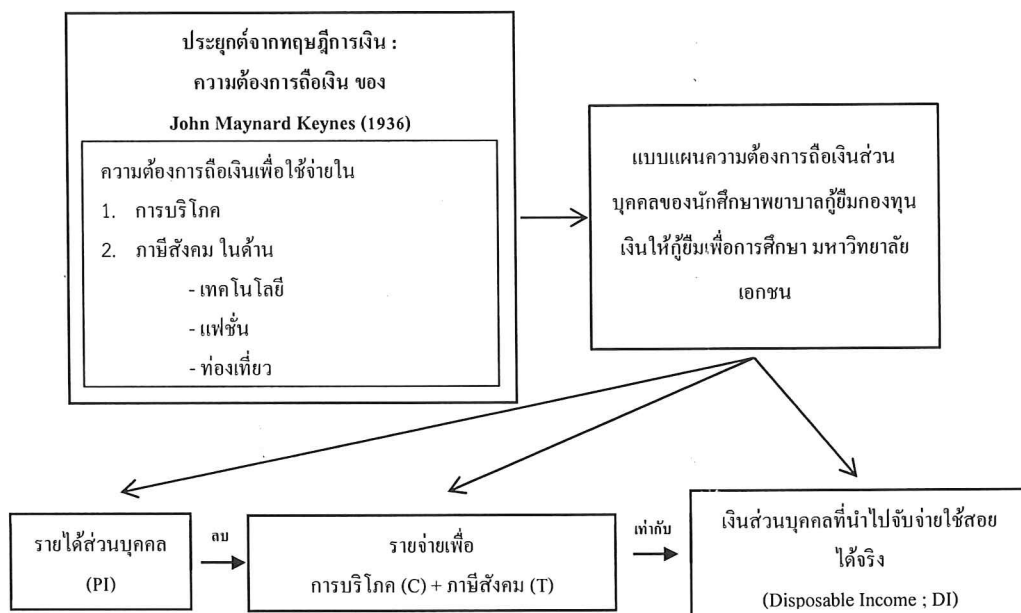
ในการวิจัยทำการศึกษาโดยเก็บข้อมูลกับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยเอกชนที่กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาของการเก็บข้อมูลในการศึกษาช่วงเดือนสิงหาคม 2558 - ตุลาคม 2558

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาความต้องการถือเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1-4 ที่กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 200 คน ใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกคือนักศึกษาพยาบาลที่กู้เงินค่าครองชีพของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) จากนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการสัมภาษณ์ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่

เกี่ยวข้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา(Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อให้มีความถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item – Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

แบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2: ความต้องการถือเงินส่วนบุคคลเพื่อใช้จ่ายในการบริโภคและภาษีสังคม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล และดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ดังนี้

1. เลือกข้อมูลที่มีความเหมาะสม มาใช้ในการวิเคราะห์

2. นำข้อมูลรายรับและความต้องการถือเงินส่วนบุคคลเพื่อใช้จ่ายในการบริโภค และภาษีสังคมที่ได้มาจัดกระทำใหม่โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. นำข้อมูลที่เหมาะสมมาทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) เพื่อดำเนินการตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในขั้นตอนต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์

ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อใช้บรรยายลักษณะ สรุปลักษณะที่สำคัญของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอข้อมูลของการศึกษา โดยสถิติที่ใช้ได้แก่

1. การหาค่าความถี่ (Frequency) เป็นการนับจำนวนของข้อมูลจำแนกตามค่าที่เป็นไปได้ของข้อมูลนั้น
2. ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการคำนวณจากสัดส่วน โดยเทียบจากฐาน 100
3. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) เป็นการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Measures of Central Tendency)

ผลการวิเคราะห์

ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 200 คน ที่กู้ยืมจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีอายุระหว่าง 18 - 32 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 20.89 ปี เป็นเพศหญิง ร้อยละ 97.5

เพศชาย ร้อยละ 2.5 แหล่งที่มาของรายได้ของนักศึกษา มีทั้งจากผู้ปกครอง ร้อยละ 93.5 เงินกู้ยืมเงินค่าครองชีพ (กยศ.) ร้อยละ 100 ทุนการศึกษา ร้อยละ 61 รวมถึงรายได้จากแหล่งอื่นๆ ได้แก่การทำงานพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ในด้านการออมเงินพบว่า นักศึกษาเพียงร้อยละ 27.5 มีการออมเงิน ส่วนนักศึกษาไม่มีการออมเงิน มากถึงร้อยละ 72.5 นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายรับไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ร้อยละ 66 มีเพียงส่วนน้อยที่มีรายรับเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ร้อยละ 34

นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแต่ละเดือนในด้านต่างๆ ได้แก่ค่าใช้จ่ายที่เป็นในชีวิตประจำวันเช่น อาหาร เครื่องดื่ม ค่าที่พัก ฯลฯ (ร้อยละ 100) ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเช่น เสื้อผ้า ของใช้ ค่าเดินทาง ฯลฯ (ร้อยละ 80) ค่าใช้จ่ายด้านสินค้าฟุ่มเฟือยเช่น ค่าบริการโทรศัพท์ เครื่องสำอาง เครื่องประดับ ฯลฯ (ร้อยละ 68) ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาเช่น หนังสือ ตำรา อุปกรณ์ประกอบการเรียน ค่าทำรายงาน ฯลฯ (ร้อยละ 80) ค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิงและพักผ่อน เช่น ดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ (ร้อยละ 50)

ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในการบริโภค และภาษีสังคม ในด้านเทคโนโลยี แฟชั่น ท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีรายรับเฉลี่ยต่อเดือน 9,087.50 บาท มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องนุ่งห่ม ค่าที่อยู่อาศัย ค่าเดินทางปกติ ของใช้ส่วนบุคคล

และการใช้จ่ายด้านการศึกษา โดยเฉลี่ยเป็นเงิน 6,373.70 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายที่เป็นภาษีสังคมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (เช่น ค่าบริการมือถือ ค่าอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์มือถือ/คอมพิวเตอร์ ฯลฯ) จำนวน 384.75 บาทต่อเดือน

ด้านแฟชั่น เครื่องแต่งกายตามสมัย (เช่น เสื้อผ้าแฟชั่น รองเท้า กระเป๋า ฯลฯ) เครื่องประดับ

(เช่นต่างหู โบว์ผูกผม สร้อยคอ นาฬิกา ฯลฯ) เครื่องสำอาง (เช่นแป้งฝุ่น/แป้งตลับ ดินสอเขียนคิ้ว มาสคาร่า บลัชออน อายแชโดว์ ยาทาเล็บ ฯลฯ) รวมทั้งบริการด้านสุขภาพและความงาม (เช่น ฟิตเนส อาหารเสริม ค่าทำผม คลินิกเสริมความงาม/รักษาผิวหนัง ฯลฯ) เฉลี่ยเป็นเงินจำนวน 910.70 บาทต่อเดือน ด้านท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง และการท่องเที่ยวต่างจังหวัด เป็นเงิน 390.50 บาทต่อเดือน

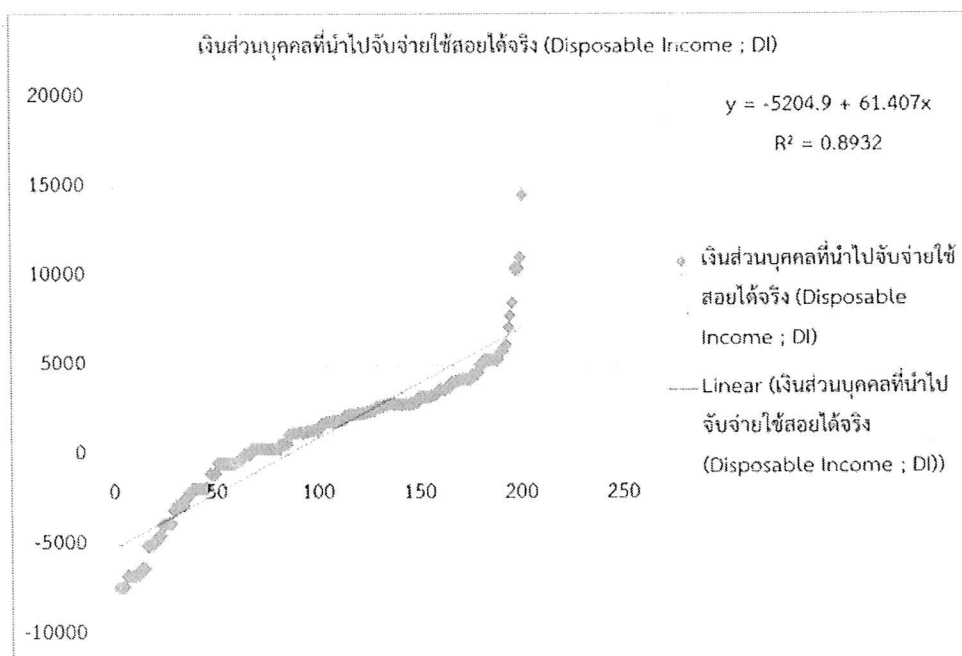
เงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI)

ผลการศึกษาความต้องการถือเงินซึ่งหมายถึงเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI) โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Simple Regression Analysis) ดังภาพที่ 2 มีค่าสมการทำนายดังนี้

$$y = -5204.9 + 61.407x \quad (R^2 = 0.8932)$$

เมื่อ y = เงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI)

X = จำนวนของนักศึกษาพยาบาล

ภาพที่ 2 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์สมการทำนายเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความต้องการถือเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงิน ของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1-4 ที่กู้ยืม

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จำนวน 200 คน โดยประยุกต์จากทฤษฎีการเงิน : ความต้องการถือเงิน ของ John Maynard Keynes (1936) ศึกษาการถือเงินใช้จ่ายในการบริโภคและภาษีสังคมพบว่า นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ทั้งหมด

ได้รับเงินค่าครองชีพของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งมีรายได้จากผู้ปกครอง และทุนการศึกษาอื่นๆ เฉลี่ยเป็นเงิน 9,087.50 บาทต่อเดือน พบว่ามีนักศึกษาจำนวนมากที่ยังไม่มีการออมเงิน ซึ่งส่วนใหญ่มีรายรับไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันคีนันแห่งเอเชีย (2558) ซึ่งได้ทำการสำรวจความรู้เรื่องทางการเงินทั่วประเทศ พบว่ากลุ่มนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มเสี่ยง ที่ขาดความรู้และทักษะในการจัดการทางการเงิน ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแต่ละเดือนของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเช่น เสื้อผ้า ของใช้ ฯลฯ ค่าใช้จ่ายด้านสินค้าฟุ่มเฟือย ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิงและพักผ่อน เช่น ดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกนกรัตน์ เอี่ยมอรุณวรรณ (2551) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายและการใช้เวลาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตรีศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พบว่าค่าใช้จ่ายและการใช้เวลาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีวิต รวมทั้งด้านบันเทิงและพักผ่อน ซึ่งงานวิจัยของ ปรากฏพรธ วรรณกุล (2557) พบว่านักเรียน/นักศึกษาที่ศึกษาในประเภทสถานศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาการถือเงินในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและภาษีสังคัม พบว่านักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉลี่ยเป็นเงิน 6,373.70 บาทต่อเดือน รวมทั้งรายจ่ายที่เป็นภาษีสังคัม ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยี แฟชั่น ท่องเที่ยว เฉลี่ยเป็นเงิน 384.75, 910.70 และ 390.50 บาทต่อเดือน ตามลำดับ

ในการศึกษาครั้งนี้เงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI) ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งได้ค่าสมการทำนายที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 89.32 โดยมีค่า y คือเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI) และค่า x คือจำนวนนักศึกษา ซึ่งหมายความว่าเมื่อจำนวนของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น 1 คน จะมีผลเพิ่มเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง 61.407 บาท

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาความต้องการถือเงินส่วนบุคคลเพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่านักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน มีความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในการบริโภค และภาษีสังคัม ซึ่งผลต่างของรายรับและรายจ่ายทั้งหมดเป็นรายได้ส่วนบุคคลที่เหลืออยู่หลังจากหักค่าภาษีสังคัมของแต่ละบุคคล ซึ่งก็คือเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income ; DI) อีกนัยหนึ่งคือเงินที่นักศึกษาสามารถเก็บออม (Saving: S) ได้นั่นเองดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เสนอแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1. แม้ว่านักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่มีทุนการศึกษาเพิ่มเติมจากโรงพยาบาลหรือหน่วยงานที่มีความต้องการ นอกเหนือจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่รัฐจัดสรรให้ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมบริโภคที่แตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาจะมีค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคมากที่สุด จากปัญหาดังกล่าว จึงเสนอให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องพิจารณาเพิ่มงบประมาณในส่วนของการครองชีพ เพื่อให้ นักศึกษามีรายได้เพิ่มขึ้นเพียงพอกับ

การระงับค่าใช้จ่าย เป็นการลดการระงับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในอีกทางหนึ่ง

2. ในรายงานด้านภาษีสังคมของนักศึกษา การปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง เรื่องการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย ให้รู้จักใช้เท่าที่จำเป็น ในเรื่องการเลือกซื้อสิ่งของ โดยเน้นที่คุณภาพ ค่านึงถึงประโยชน์มากกว่า ตามกระแสนิยม ควรเริ่มต้นตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน จนถึงระดับอุดมศึกษา

3. การให้ความรู้ การปลูกฝังทัศนคติและความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาซึ่งเป็นอนาคตของชาติ มีความจำเป็น ที่ทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษา ที่เรียนในภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเชิงนโยบายในการจัดการความรู้ทางการเงินในระดับนักเรียน นิสิต นักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กนกรัตน์ เอี่ยมอรุณวรรณ. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายและการใช้เวลาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- สถาบันคีนันแห่งเอเชีย. (2558). โครงการ “คนไทยก้าวไกล ใส่ใจการเงิน”. เอกสารรายงานโครงการ จากความร่วมมือกันระหว่างมูลนิธิคีนันและสถาบันคีนันแห่งเอเชีย.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559. [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา http://www2.oae.go.th/EVA/download/Plan/SummaryPlan11_thai.pdf. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2558.

ปรากฏพรรณ วรรณกุล. (2557). การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยของวัยรุ่นในจังหวัดลำปาง. บทความออนไลน์. บช.ม.สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจเศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2556). มช. เผย 10 อันดับ คณะบัณฑิตจบใหม่ได้เงินเดือนสูงสุด. [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://th.jobsdb.com/th-th/articles/10-คณะ-จบใหม่-เงินเดือนสูง>. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2558.

วราเวศม์ สุวรรณระดา และ สมประวีณ มั่นประเสริฐ. (2552). ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานในประเทศไทย: การศึกษาจากข้อมูลสำรวจระดับจุลภาค. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรภัทร อินทรวรพัฒน์, สิริรัตน์ เขษมสุมน และ ผ่องพรรณ ตรี มงคลกุล. (2557). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้สินของนักศึกษาปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร. เกษตรศาสตร์ (สังคม) 35(1), 1-15.

Keynes, John M. (1936). *The general Theory of Employment, Interest and Money*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.